23. 4. 72 De Europæiske Fællesskabers Tidende Nr. L 96/9

RÅDETS DIREKTIV

af 17. april 1972

om støtte til ophør af landbrugsvirksomhed og til anvendelse af udnyttet landbrugsareal til strukturforbedringsformål

(72/160/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det europæiske Parlament, og

ud fra følgende betragtninger:

De mål for den fælles landbrugspolitik, som er nævnt i traktatens artikel 39, stk. 1, litra a) og b), kan ikke nås uden en ændring af landbrugsstrukturerne;

denne ændring af strukturerne er et grundelement i udviklingen af den fælles landbrugspolitik; den bør derfor bygge på en opfattelse, som er rådende i Fællesskabet, og på fællesskabskriterier;

forskellighederne i årsagerne til og arten og vægten af de strukturelle problemer i landbruget kan kræve løsninger, som varierer efter områderne, og som kan tilpasses fra tid til anden; det er nødvendigt at medvirke til den samlede økonomiske og sociale udvikling i hvert enkelt område; den bedste virkning kan opnås, hvis medlemsstaterne selv på grundlag af de opfattelser, som er rådende i Fællesskabet, og fællesskabskriterier kan iværksætte den fælles foranstaltning på grundlag af deres egne administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser, og hvis de selv, på de betingelser, som Fælleskabet har fastsat, bestemmer, i hvilken udstrækning denne foranstaltning kan gøres mere intensiv eller koncentreret i visse områder;

det er i første række vigtigt for at forbedre landbrugsindtægterne at begunstige oprettelsen af bedrifter med egnede størrelser og strukturer; for at oprette disse er det vigtigt at råde over frie jordarealer;

for at nå dette mål viser det sig nødvendigt at yde støtte til personer, som ophører med landbrugsvirksomhed og anvender de jordarealer, de dyrkede, til forbedring af landbrugsstrukturerne;

ved at der ydes driftslederne en tilstrækkelig stor præmie, som bør fastsættes i forhold til det frigjorte areal, opnås, at udskiftning med hensyn til jorder fremmes;

driftsledere, som er mere end 55 år, møder imidlertid i almindelighed alvorlige vanskeligheder, når de skal omskoles fagligt; det vil derfor være formålstjenligt, indtil de fylder 65 år, at yde dem årlige godtgørelser, som vil gøre det muligt for dem at forlade landbruget;

der bør gives medlemsstaterne mulighed for at undlade at yde præmien eller kun at yde en del af denne til driftsledere, der har landbrug som hovederhverv, særlig når disse oppebærer en årlig godtgørelse;

nedlæggelse af bedrifter, hvor der fast arbejder ældre familiemedhjælpere og landbrugsmedhjælpere, kan medføre, at de mister deres arbejde og indtægter;

de tilstræbte mål, ville ikke blive nået, hvis de, der drager fordel af foranstaltningerne, stadig opretholdt en landbrugsproduktion, der kan afsættes;

det er dog ønskeligt, at de pågældende, hvis de ønsker det, kan fortsætte med at disponere frit over et begrænset areal;

det er ikke muligt i alle tilfælde at kræve, at alle de frigjorte jordarealer får en anvendelse i overensstemmelse med strukturforbedringen, men det er ikke desto mindre vigtigt at bestemme, at en tilstrækkelig stor del af jorden får en sådan anvendelse;

ophør af landbrugsvirksomhed bør udnyttes ikke alene for at kunne forøge størrelsen af de bedrifter, som må antages at kunne moderniseres, men også for at visse jordarealer kan inddrages fra landbruget, især for at kunne anvendes til beplantning med skov og til rekreative og sundhedsmæssige formål;

forfølgelse af sådanne mål kan lettes ved en indsats fra jordopkøbende organer, som kan udpeges af med-

lemsstaterne; til disse organer kan landmændene tilbyde deres jord med henblik på en senere anvendelse i overensstemmelse med strukturændringens formål;

alle de påtænkte foranstaltninger er af interesse for Fællesskabet og har til formål at virkeliggøre de mål, som er anført i traktatens artikel 39, stk. 1, litra a), herunder de strukturændringer, som er nødvendige for, at det fælles marked kan fungere bedst muligt; disse foranstaltninger udgør således en fælles foranstaltning efter artikel 6 i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik[1];

hvis den præmie. der beregnes i forhold til det frigjorte landbrugsareal imidlertid ikke nødvendiggør finansiering fra Fællesskabet, har den årlige godtgørelse, der betales til personer i alderen fra 55 til 65 år en særlig interesse for Fællesskabet, når den anvendes i ugunstigt stillede landbrugsområder, hvor støtteforanstaltninger til ophør af landbrugsvirksomhed endnu ikke anvendes;

da Fællesskabet medvirker til finansiering af denne fælles foranstaltning, bør det være i stand til at sikre sig, at de bestemmelser, der af medlemsstaterne træffes til dens gennemførelse, bidrager til at virkeliggøre dens mål; der bør derfor fastsættes en fremgangsmåde, ved hvilken der indføres et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen inden for Det stående Landbrugsstrukturudvalg, der er nedsat ved artikel 1 i Rådets beslutning af 4. december 1962 om samordning af landbrugsstrukturpolitikken[2]); denne fremgangsmåde indebærer endvidere for de finansielle aspekters vedkommende høring af EUGFL Komiteen som bestemt i artiklerne 11 til 15 i forordning (EØF) nr. 729/70;

Det europæiske Parlament og Rådet bør en gang om året på grundlag af en rapport, som fremlægges af Kommissionen, kunne gennemgå resultaterne af Fællesskabets og af de nationale foranstaltninger, som er iværksat, for at kunne vurdere nødvendigheden af eventuelt at supplere eller tilpasse den indførte ordning;

det synes formålstjenligt, at de nærmere bestemmelser om støtteforanstaltninger til ophør af landbrugsvirksomhed igen kan gennemgås af Rådet efter en vis gennemførelsesperiode, dog med forbehold af de forpligtelser, som er indgået i løbet af denne periode,

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

AFSNIT I

Støtte til ophør af landbrugsvirksomhed og til anvendelse af det således frigjorte landbrugsareal til strukturforbedringsformål

Artikel 1

1. Medlemsstaterne indfører en ordning om støtte til ophør af landbrugsvirksomhed og til anvendelse af det således frigjorte udnyttede landbrugsareal til strukturforbedringsformål.

2. Medlemsstaterne kan inden for rammerne af de almindelige bestemmelser, som udstedes af Rådet efter den fremgangsmåde, der er fastsat i traktatens artikel 43:

— variere størrelsen af den i stk. 2 fastsatte finansielle tilskyndelse efter områderne,

— i nogle egne undlade at anvende samtlige eller visse af de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 2.

Artikel 2

1. Den i artikel 1 omtalte ordning omfatter:

a) tildeling efter anmodning og på de nedenfor nævnte refusionsbetingelser af en årlig godtgørelse til landbrugsdriftsledere mellem 55 og 65 år, som har landbrug som hovederhverv.

Medlemsstaterne kan:

— erstatte denne godtgørelse med betaling af et fikseret beløb med samme virkninger;

— variere beløbet eller undlade at tilkende godtgørelsen alt efter modtagerens alder eller indtægtsforhold.

Refusionen fra EUGFL, udviklingssektionen, for denne godtgørelse er begrænset til et maksimumsbeløb af 900 regningsenheder pr. år for gifte driftsledere og 600 regningsenheder pr. år for enlige.

Dog kan der i de fem første år efter direktivets anvendelse kun ydes refusion for udgifter, som er afholdt:

— for landbrugsdriftsledere, der har landbrug som hovederhverv og er i alderen fra 60 til 65 år, og for de under litra c) nævnte personer i samme alder,

— for landbrugsdriftsledere på mindst 55 år med landbrug som hovederhverv,

i) hvis bedrift ikke har et areal over 15 ha, i de medlemsstater, hvor på dagen for dette direktivs ikrafttræden den del af befolkningen, som er erhvervsmæssigt beskæftiget i landbruget, udgør mere end 15% af alle erhvervsmæssigt beskæftigede,

ii) som har opnået denne egenskab ved deres ægtefælles død,

[1]) EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13.
[2]) EFT nr. 136 af 17. 12. 1962, s. 2892/62.

iii) som har en invaliditetsgrad på over 50%.

Godtgørelsen kan ikke refunderes, hvis den ydes til en driftsleder i perioden for gennemførelse af udviklingsplanen for hans bedrift som anført i artikel 4 i Rådets direktiv af 17. april 1972 om modernisering af landbrugsbedrifter[1]);

b) tildeling af en præmie, som ikke kan refunderes, og som er beregnet efter det frigjorte udnyttede landbrugsareal, til landbrugsdriftsledere, som anmoder derom.

Medlemsstaterne kan:

— variere beløbet eller undlade at tilkende præmien alt efter de mål, som skal virkeliggøres inden for rammerne af direktivet om modernisering af bedrifter og alt efter modtagerens alder og indtægtsforhold;

— udbetale præmien i rater;

— undlade at tilkende præmien eller kun tilkende en del af den til modtagere af den under litra a) omhandlede godtgørelse;

c) tildeling af en årlig godtgørelse, som nævnt under litra a) til permanente lønmodtagere og familiemedhjælpere inden for landbruget i alderen mellem 55 og 65 år, som anmoder derom, som forpligter sig til ikke mere at drive landbrugsvirksomhed, og som

— er ansat ved bedrifter, hvis driftsledere nyder godt af de under litra a) og b) nævnte foranstaltninger,

— er omfattet af ordningen med den sociale sikring og

— opfylder de betingelser, der er fastsat i artikel 3, litra c).

Medlemsstaterne kan:

— erstatte denne godtgørelse med betaling af et fikseret beløb med samme virkninger,

— variere beløbet eller undlade at tilkende godtgørelsen, alt efter modtagerens alder eller indtægtsforhold.

I henhold til denne bestemmelse kan kun én årlig godtgørelse pr. bedrift, som ophører, refunderes af EUGFL, udviklingssektionen, op til et beløb af 600 RE.

2. Adgang til at drage fordel af de foranstaltninger, som er fastsat i stk. 1, er betinget af, at modtageren ophører med landbrugsvirksomhed, og, såfremt modtageren er driftsleder, af, at det af ham drevne landbrugsareal anvendes i overensstemmelse med artikel 5.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger, for at modtagerne af den godtgørelse eller præmie, som er fastsat i stk. 1, ikke skal få de sociale sikringsydelser, som de ville drage fordel af, hvis de ikke ophørte med landbrugsvirksomhed, nedsat eller få deres bidrag til den sociale sikring urimeligt forhøjet.

I de tilfælde, hvor modtageren af den i stk. 1, litra c), fastsatte godtgørelse får arbejdsløshedsunderstøttelse, kan medlemsstaterne nedsætte godtgørelsen derefter.

Artikel 3

Medlemsstaterne skal definere:

a) begrebet landbrugsdriftsleder. I henhold til dette direktiv kan der kun tages én driftsleder i betragtning for samme udnyttede landbrugsareal;

b) begrebet udøvelse af landbrugsvirksomhed som hovederhverv i henhold til dette direktiv; dette indebærer mindst, at den pågældende har:

— udøvet landbrugsvirksomhed i en periode på mindst 5 år før indgivelsen af anmodningen om godtgørelse. Denne betingelse gælder ikke for de personer, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a) ii), såfremt den er opfyldt af ægtefællen,

— i denne periode anvendt mindst 50% af sin arbejdstid på landbrugsvirksomhed,

— i denne periode opnået mindst 50% af sin arbejdsindtægt fra landbrugsvirksomhed;

c) begrebet fast landbrugsmedhjælper og fast familiemedhjælper i landbruget i henhold til dette direktiv; dette indebærer mindst, at de pågældende har

— udøvet landbrugsvirksomhed i en periode på mindst 5 år før indgivelsen af anmodningen om årlig godtgørelse og i denne periode anvendt mindst 50% af deres arbejdstid på landbrugsvirksomhed,

— udøvet landbrugsvirksomhed på den bedrift, som skal ophøre, mindst de to sidste år før indgivelsen af anmodningen;

d) de betingelser, på hvilke landbrugsvirksomheden betragtes som ophørt, og især det maksimale areal, som modtageren af den finansielle støtte, der er omhandlet i artikel 2, litra a) og b), kan beholde, idet i det mindste ophøret af enhver landbrugsvirksomhed, som fører til, at produkterne bringes i handelen, må sikres.

[1]) Se side 1 i denne Tidende.

Artikel 4

Medlemsstaterne træffer bestemmelser for at undgå, at den i artikel 2, stk. 1, litra a), omhandlede godtgørelse ydes til driftsledere, hvis bedrift er blevet reduceret betydeligt i løbet af de sidste år forud for anmodningen, med undtagelse af tilfælde af ekspropriation eller erhvervelse i offentlighedens interesse.

Artikel 5

1. Det anvendte landbrugsareal, som er frigjort af modtagerne af støtte i henhold til artikel 2, stk. 1, litra a) og b), skal for mindst 85 procents vedkommende:

a) enten bortforpagtes for mindst 12 år eller overdrages til ejendom eller arvefæste til driftsledere, der nyder godt af de støtteforanstaltninger, som er fastsat i artikel 8 i direktivet om modernisering af bedrifter,

b) eller varigt inddrages fra landbrugsbenyttelse, især ved at anvendes til beplantning med skov, til rekreative og sundhedsmæssige formål eller til andre offentlige formål.

2. Hvis det imidlertid konstateres, at der ikke findes driftsledere, der opfylder de i stk. 1, litra a), fastsatte betingelser, kan det frigjorte udnyttede landbrugsareal lægges til andre bedrifter på betingelser, som medlemsstaterne fastsætter.

3. Det frigjorte udnyttede landbrugsareal kan ligeledes tilbydes til leje for mindst 12 år eller til salg til jordopkøbende organer, som medlemsstaterne kan udpege med henblik på en af de anvendelser, som er fastsat i stk. 1. Disse organer kan fastsætte betingelserne for den midlertidige anvendelse.

AFSNIT II

Finansielle og almindelige bestemmelser

Artikel 6

Alle de i dette direktiv fastsatte foranstaltninger udgør en fælles foranstaltning i henhold til artikel 6, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 729/70.

Artikel 7

1. Den påtænkte varighed for gennemførelse af den fælles foranstaltning er 10 år.

Efter udløbet af en periode på fire år fra det tidspunkt, hvor dette direktiv får virkning, vil dets retningslinier blive gjort til genstand for en fornyet gennemgang fra Rådets side på forslag af Kommissionen, med forbehold af de refusionsforpligtelser, som er indgået i denne periode.

2. Den fælles foranstaltnings forventede totale omkostninger for EUGFL's regning beløber sig til 288 millioner regningsenheder for de fem første år.

3. Bestemmelserne i artikel 6, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 729/70 finder anvendelse på nærværende direktiv.

Artikel 8

1. Medlemsstaterne giver Kommissionen underretning om:

— forslag til de administrative bestemmelser eller lovbestemmelser, som de påtænker at vedtage i medfør af dette direktiv,

— de bestemmelser, der kan muliggøre anvendelsen af dette direktiv, og som ligger forud for den dato, hvor direktivet får virkning.

2. Når medlemsstaterne fremsender forslagene til administrative bestemmelser eller lovbestemmelser og bestemmelser, som allerede er i kraft, i henhold til stk. 1, skal de redegøre for den sammenhæng, der består på regionalt plan mellem den pågældende foranstaltning og de økonomiske og landbrugsstrukturelle forhold.

3. Ved forslag, der er meddelt i henhold til stk. 1, første led, undersøger Kommissionen, om betingelserne for Fællesskabets finansielle deltagelse i den foranstaltning, der er omhandlet i artikel 6, er til stede, hvad angår deres overensstemmelse med dette direktiv, og under hensyntagen til dets mål samt den nødvendige sammenhæng mellem de forskellige foranstaltninger. Inden 2 måneder efter meddelelsen fremsætter Kommissionen en udtalelse herom efter høring af Det stående Landbrugsstrukturudvalg.

4. Medlemsstaterne giver Kommissionen underretning om de i stk. 3 omhandlede administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser, så snart de er vedtaget.

Artikel 9

1. Med hensyn til bestemmelser, der er givet underretning om i henhold til artikel 8, stk. 1, andet led, og stk. 4, undersøger Kommissionen, om betingelserne for Fællesskabets finansielle deltagelse i den foranstaltning, der er omhandlet i artikel 6, er til stede, hvad angår deres overensstemmelse med dette direktiv, og under hensyntagen til dets mål samt den nødvendige sammenhæng mellem de forskellige foranstaltninger. Inden to måneder efter meddelelsen forelægger Kommissionens repræsentant efter høring af Komiteen for EUGFL om de finansielle aspekter et udkast til beslutning herom for Det stående Landbrugsstrukturudvalg.

2. Udvalget fremsætter sin udtalelse inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget de forelagte spørgsmål haster. Til udtalelsen kræves et flertal af tolv stemmer; medlemsstaternes stemmer tildeles den vægt, som er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. Kommissionen vedtager beslutningen. Såfremt denne imidlertid ikke er i overensstemmelse med Udvalgets udtalelse, meddeles den straks Rådet. I dette tilfælde kan Kommissionen udsætte anvendelsen af den, i indtil en måned fra denne meddelelse.

Rådet kan efter afstemningsmåden i traktatens artikel 43, stk. 2, inden 1 måned træffe anden afgørelse,

Artikel 10

1. a) Udgifter, som er afholdt af medlemsstaterne inden for rammerne af de foranstaltninger, som er nævnt i artikel 2, stk. 1, litra a) og c), kan refunderes af EUGFL, udviklingssektionen, op til de fastsatte beløb, for så vidt de frigjorte udnyttede landbrugsarealer får en anvendelse, der er i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1 og 3.

   Såfremt medlemsstaterne imidlertid gør brug af bestemmelserne i artikel 5, stk. 3, kan de kun opnå refusion af disse udgifter efter at have ført bevis for, at det frigjorte udnyttede landbrugsareal har fået en af de anvendelser, som er fastsat i artikel 5, stk. 1.

   b) Når den godtgørelse, der er fastsat i artikel 2, stk. 1, litra a), ydes i overensstemmelse med de betingelser, som gælder herfor, af en medlemsstat til landbrugsdriftsledere, der endnu ikke har nået den i artiklen krævede mindstealder, kan de pågældende udgifter refunderes op til de fastsatte beløb fra den dag, på hvilken modtageren når den mindstealder, som er krævet i artikel 2, stk. 1, litra a).

2. EUGFL. udviklingssektionen, refunderer medlemsstaterne 25% af de udgifter, som kan refunderes.

Dog refunderer EUGFL, udviklingssektionen, i de ugunstigt stillede landbrugsområder, hvor støtteforanstaltninger til ophør af landbrugsvirksomhed endnu ikke anvendes på det tidspunkt, hvor dette direktiv får virkning, 65% af de udgifter, som kan refunderes.

3. Som ugunstigt stillede landbrugsområder i henhold til det foregående stykke betragtes de områder, der samtidig opfylder følgende to kriterier:

— procenten af den befolkning, som er erhvervsmæssigt beskæftiget i landbruget, er større end gennemsnittet for Fællesskabet;

— bruttonationalindkomsten pr. indbygger til faktoromkostninger ligger under gennemsnittet for Fællesskabet.

Rådet opstiller listen over områderne på forslag af Kommissionen og efter afstemningsmåden i traktatens artikel 43, stk. 2.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til stk. 2 fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 13 i forordning (EØF) nr. 729/70.

Artikel 11

1. De foranstaltninger, der er vedtaget af medlemsstaterne, kan kun komme i betragtning med hensyn til finansiel deltagelse fra Fællesskabets side, såfremt der efter artikel 9 er vedtaget positiv beslutning med hensyn til de pågældende bestemmelser.

2. Fællesskabets finansielle deltagelse vedrører udgifter, der kan godtgøres, og som skyldes støtte, når ydelse af denne støtte er besluttet efter den dato, hvor dette direktiv får virkning.

Artikel 12

1. Refusionsbegæringerne vedrører udgifter, som af medlemsstaterne er afholdt i løbet af et kalenderår, og indgives til Kommissionen før den 1. juli det følgende år.

2. Afgørelse om Fondens deltagelse træffes i overensstemmelse med artikel 7, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 729/70.

3. Kommissionen kan godkende a conto-udbetalinger.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter fremgangsmåden i artikel 13 i forordning (EØF) nr. 729/70.

Artikel 13

1. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 8 i forordning (EØF) nr. 729/70 træffer medlemsstaterne i overensstemmelse med de nationale administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser de nødvendige foranstaltninger til at få de udbetalte beløb tilbagebetalt, såfremt de forpligtelser, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, ikke overholdes. De meddeler Kommissionen de anvendte foranstaltninger og underretter den især på behørig måde om det stade, hvorpå de pågældende administrative sager eller retssager befinder sig.

2. De tilbagebetalte beløb overføres til de udbetalende organer eller kontorer og anvendes af disse til nedbringelse af de af Fonden finansierede udgifter i forhold til finansieringen fra Fællesskabets side.

3. De finansielle følger af, at det ikke har været muligt at få tilbagebetalt de udbetalte beløb, bæres af Fællesskabet og medlemsstaterne i forhold til deres finansielle deltagelse.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 13 i forordning (EØF) nr. 729/70.

Artikel 14

Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes adgang til inden for dette direktivs område at træffe supplerende støtteforanstaltninger, hvis betingelser eller vilkår afviger fra de i direktivet fastsatte, eller hvis beløb overstiger de i direktivet fastsatte maksimale beløb, på betingelse af, at disse foranstaltninger træffes i overensstemmelse med de bestemmelser, som er fastsat i traktatens artikler 92 til 94.

Artikel 15

Før den 1. august hvert år gennemgås Fællesskabets og de nationale foranstaltninger, som er i kraft, og som vedrører dette direktiv, inden for rammerne af en årlig rapport, som Kommissionen forelægger for Parlamentet og Rådet, og hvortil medlemsstaterne meddeler Kommissionen alle nødvendige oplysninger.

Rådet vurderer resultaterne af disse foranstaltninger under hensyn til tempoet for den strukturelle udvikling, som er nødvendig for at virkeliggøre målene for den fælles landbrugspolitik, til deres indvirkning på en harmonisk udvikling af Fællesskabets områder samt til de finansielle følger af disse foranstaltninger.

I påkommende tilfælde vedtager Rådet efter fremgangsmåden i traktatens artikel 43 de nødvendige bestemmelser.

Artikel 16

Medlemsstaterne kan vedtage supplerende betingelser for gennemførelsen af de støtteforanstaltninger, som er omhandlet i dette direktiv.

Artikel 17

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme dette direktiv inden et år efter dets meddelelse.

Artikel 18

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. april 1972.

På Rådets vegne
J. P. BUCHLER
Formand